

SVOBODNÍ DNÁŘI (ZEDNÁŘI)

Svobodní dnáři (zednáři) jsou obtížně definovatelným sdružením lidí. Sami zednáři založení 1717 se považují za nástupce templářů, vyvražděných na příkaz Filipa IV a papeže Klementa V. Zednářství se podle legend odvozuje od stavitele Šalamounova chrámu a následně od dalších stavitelů honosných paláců božích.

My v našem lóži jsme též bádali v historických pramenech a byli jsme při tom velmi důslední. Narazili jsme proto na skutečnosti, které jsou v mnohém velmi odlišné od publikovaných, rádoby historických faktů. Svobodní dnáři, jaké je dle našeho zjištění původní pojmenování řádu svobodných rytířů, nemají nic společného se staviteli chrámů. Připouštíme ale skutečnost návaznosti na vyvražděný řád Templářů, který za své doby nashromáždil nemalé bohatství. Ani po zrušení tohoto řádu se nepodařilo nalézt jejich bájný poklad a dodnes je opředen mnoha mýty.

Podle naší teorie se několik přeživších templářů dostalo k bohatství svých soukmenovců a uchovalo ho v tajnosti pro příští generace, kdy pomine doba největšího temna. Trvalo téměř čtyři století než byl na starých základech postaven nový řád svobodných rytířů. Členové tohoto nového řádu se začali pravidelně scházet a jelikož neměli díky svému bohatství nedostatků, rozhodli se bojovat proti hladu a chudobě a to velmi svérázným způsobem.

Dle nově přijatých stanov řádu bylo rozhodnuto, že jeho členové smí přijímat krmí pouze od boha (z hůry). Tedy tu která se pohybuje na zemi a nad zemí. Vše ostatní co roste ze země nebo dokonce pod ní, bylo označeno krmí od d'ábla, tedy určeno k obživě chudých hříšníků.

Členové nového bratrstva se scházeli ve svých lóžích každý měsíc. Na těchto schůzích se kromě jednání o řádové politice a ostatní problematice bratrstva též hojně hodovalo právě z oněch zmíněných zdrojů. Členů i problematiky přibývalo a tak byli rytíři řádu nuceni scházet se neustále častěji až nakonec byly schůze v lóžích každý den. Každý den se tedy z ušlechtilých pohnutek byli nuceni cpát masem. Všimněte si prosím „ každý den“, nebo „každého **dna**“. Zde zcela jistě nejde o náhodu. Naše přesvědčení, že právě zde došlo k pojmenování dosud bezejmenného řádu je neochvějné.

K připojení slova zed' tedy „Zednáři“, došlo až mnohem později. Jeden, dnes již jménem zapomenutý člen bratrstva, se v historických pramenech dopídil ke zmínce, že několik předchůdců řádu bylo za Klementa V. též zadrženo a cítil potřebu zvěčnit tuto perzekuci i v názvu řádu. Toto nové oslovení se stalo pro novátory velmi populární a i veřejnost brala toto pojmenování za vznešenější. Zde tedy nutně došlo k rozštěpení bratrstva na nové Zednáře a původní ,hodnoty ctící Dnáře.

My v naší lóži, hlásíce se k historickým tradicím jsme zůstali frakcí původní, tedy s pojmenováním:

SVOBODNÝ DNÁŘ